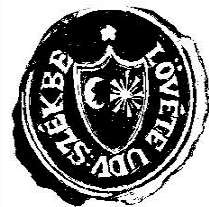

LOVÉTEIK KIÁLTÓ

XVI. évfolyam, 8. szám

Ára : 1 lej

2015. AUGUSZTUS

A Boldogságos Szűzanya reménye és szeretete

Szeptember hónap elején köszöntjük a Boldogságos Szűzanyát, 8-án az ő születés- és 12-én nevenapját. Nekünk, lövéteieknek Kisasszony napja egyházközségünk búcsúünnepé és idén kettős ünnepet is ülünk, hiszen Exc. Tamás József püspök atya, a Gyulafehérvári Főegyházmege segédpüspöke áldást kér, megáldja felújított Kisboldogasszony templomunkat és a ravatalozó előtti Lourdes-i Mária barlangot. Ugyanakkor kiemelkedő év és esemény a csíksomlyói kegytemplom pápai kisbazilika Szűzanya kegyszobra alkotásának ötszáz éves évfordulója. A tavaly 2014. szeptember 14-től jubileumi Mária-évet hirdettek a kegyhelyen, amely szeptember 13-án vasárnap, a fél 11 órás szentmisével zárul. Az ünnepi búcsús szentmisét bemutatja és szentbeszédet mond Exc. Jakubinyi György érsek, a Gyulafehérvári Főegyházmege főpásztora.

Születésnapokon és névnapokon hálával emlékezünk az élet ajándékára, mindarra, amit Istentől kapott az, akit ünnepelünk. Máriát ünnepeljük és köszöntjük, az ő születése és nevenapján, mert életének eseményei összhang-

ban voltak Isten akaratával, iránta való szeretetével és üdvösségünkkel. Mária reményével és szeretetével elfogadta Isten akaratát. Ugyanolyan asszony, mint a többi, mint Betlehemnek vagy Názáretnek akármelyik asszonya, de más a reménye. Ő reményét nem a földi életbe vetette. Megteszi a kötelességét, mint édesanya, mint háziasszony, mint hűséges feleség, de mindent Istentől vár. Teljesen az Isten kezébe tette le az életét. Tudta, hogy az Isten hűséges és irgalmas. Hűséges az ígéretekhez. Nagypénteken a tanítványok reménye mondott csődöt, mert reményük helytelen volt. "Azt reméltük, hogy meg fogja váltani Izraelt" - panaszozzák reményükben csalódva az emmauszi tanítványok. Azt remélték, hogy az Úr földi dicsőségbe helyezi majd őket, azt remélték, hogy kiváltságos emberek lesznek. Azt remélték, hogy a zsidó nép majd uralkodni fog népek felett. És nem teljesedett be reményük, hiszen az Úr Jézus Pilátus előtt megmondotta, hogy az Ő országa nem e világból való. Ezért hibás az a remény, amely a földre alapo. Urunk Jézus a földre soha nem tett ígéretet. Sőt legközelebbi ismerői előtt kifejtette, hogy az Őt követők útja nehéz út. Bíróságokon, üldözéseken, félreismeréseken keresztül vezet, úgy, ahogy a Mester útja. És aki állhatatos marad mindvégig, az üdvözl. Aki állhatatos marad a reményben, mint Mária maradt. Szent Pál apostol hirdeti meg, hogy a remény nem csal meg. Mária tudta ezt. Ebben a csalatkozhatatlan reményben élte le életét. Nem helyezte bizalmát az emberekbe. Tudta, hogy azok megcsalhatják. Nem helyezte bizalmát a földi javakba. Tudta, hogy azok elveszhetnek. Ő egyedül az Istenbe helyezte minden reményét. "Íme, az Úr szolgáló leánya vagyok, történjék velem úgy, ahogy Isten akarja."

Ez a remény kellene, hogy átjárja a mi életünket is. A keresztény ember Isten népéhez tartozik. Isten pedig úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát odaadta. A kereszt reményünk jele, de ugyanakkor egyúttal életünk jelképe is. Kereszténynek, igazi kereszténynek lenni sokszor nagyon nehéz. Csak keményhitű, nagyreményű emberek tudják megélni az elkötelezett keresztény életet. Csak olyanok, akik nemcsak a segítő Szűzanyát látják, akinek elmondjuk, hogy "sohasem lehetett hallani, hogy te valakit magára hagyta volna," hanem meglátják Mária életpéldáját is, és azt követni

folytatás a 2. oldalon

folytatás az 1. oldalról

igyekeznek. Akik Mária erős reményével járnak az életet, tudják, hogy Isten nem hagyja el őket sohasem, és minden megpróbáltatás végén győz az Isten. Csak erős reményű emberek, akik Mária reményével élnek az életüket. Egyedül csak a jó Istenben vetik reményüket, és így az életben soha nem csalódnak, mert Istenben csalódnak lehetetlen.

Mária szeretetével elfogadta Isten akaratát, ezért követésre méltó a szeretet gyakorlásában. Él benne a figyelmes szeretet. Ennek két nagy példáját látjuk az evangéliumban. Amikor meghallja, hogy idős rokona, Erzsébet gyermeket vár, azonnal indul, hogy segítségére legyen. Mert ha egyszer rászorul valaki a segítségre, akkor már tudja, hogy neki ott a helye. Ez a figyelmes szeretet mutatkozott meg akkor is, amikor a Kánai menyegzőn Kána fiatal házaspárjának észreveszi zavarát. Elfogyott a bor, és csendben, hogy senki észre se vegye, fordul Fiához, segítsen, mert baj van, elfogyott a bor. A keresztény ember figyelmes ember. Tudja, hogy kötelessége meglátni azt, hogy mások segítségre szorulnak. És tudja, hogy úgy kell segítenie, úgy kell beszélnie mindenkivel, hogy Krisztussal teszi, amit tesz. Tudja, hogy a mennyországot semmi mással nem lehet kiérdemelni, csak a szeretettel. Akkor lesz boldog az életünk, ha lesz bennünk elég figyelmesség mások iránt. "Nem keresem, ami nekem hasznos, hanem ami másnak is az" - hirdeti Szent Pál apostol. Ez az igazi szeretet, amikor csak azt keresem, azt akarom, ami másnak is hasznos: férjemnek, feleségemnek, gyermekemnek, öreg szülőknél, munkatársaknak - mindenkinek. A szolgáló szeretet keresztény erény. Mennyi van belőle bennünk? Máriában élt a figyelmes szeretet Jézusa iránt is. Pólyába ő takarta, ő fektette jászolba. És az édesanyák tudják, hogy mennyi gonddal, gyöngédséggel kell mindezt csinálni. És amit az anyák tesznek gyermekükkel, mindezt Máriának alkalma volt tenni Jézusával. De figyelmesen ott áll mellette a szenvedésben is. Áll a kereszt alatt. A figyelmesség Istennel, Krisztussal szemben. Azzal, hogy megteszem vallási kötelességemet. Azzal, hogy nem élek bűnben, azzal, hogy gyakran áldozom, azzal, hogy életemben Istent tartom a legfontosabbnak, azzal, hogy nem káromkodok, hogy imáimat hűséggel végzem. Mindez figyelem Istenünk iránt. Törekedjünk erre. És legyen meg a teljes bizalmunk Anyánk iránt, mert soha nem lehetett hallani, hogy ő valakit magára hagyott volna.

A Boldogságos Szűzanya Mária a mi égi édesanyánk. Őseink mindig nagyon szerették őt, mert egyházközségünk templomát az ő oltalmába helyezték pártfogónak. És mi? Szeretjük-e a Szűzanyát? Nem felejtjük el akkor sem, ha esetleg Lovétéről elmegyünk? Tudunk-e könyörögni hozzá? Nem feledkezhetünk meg róla! Mária Lovétén élő nepe így kell ünnepelje a Szűzanyát, azt az asszonyt, akinek nagy volt a reménye és szeretete.

Templomunk főoltáráról röviden

A templomunk régi főoltára egy középkori szárnyas oltár volt, amelyet a korabeli források (egyházlátogatási jegyzőkönyvek, leltárok) szerint Mária-szobor (karján a kis Jézussal) díszített. Ez az oltár hasonló lehetett az egykori csíksomlyói, csíkszenttamási, csíkszentmártoni és menasági gótikus szárnyas oltárokhoz. Az oltárt az egyházközség, az öregek elbeszélése szerint a temploma berendezésének felújításakor, a 19. század közepe táján eladta, s a hagyomány szerint az a székeszsombori katolikus templomba került.

A mai főoltár megépítéséhez 1842-ben kezdtek hozzá a hívek, s az 1845-re készült el. Ezt megerősíti a koronájának urnaszerű elemén látható 1845-ös évszám is. Az oltárkészítő mester - néhai András István harangozó-sekrestyés, aki az egyházközség régi levelesládájában őrzött szerződést az oltárkészítetéről még olvashatta, közlése szerint - brassai Papp Miklós volt. Ezt bizonyítja az oltár architektúrája (a felépítménytől kezdve a legapróbb részletekig) is, amely szinte teljes egészében megegyezik néhány olyan csíki falu (Csíkmenaság, Csíkszentmárton, Csíkkozmás) oltárával, amelyekről tudjuk, hogy a brassai Papp Miklós alkotásai.

Az oltárról részletesebb leírást az 1889. évi leltárban találunk, amely szerint a "nagy oltár a Boldogságos Szűz születése tiszteletére készült". Talapzata kemény cserefa, oltárasztala kőből épült. Rajta a négy evangélista (balról - jobbra: János, Máté, Márk és Lukács) fából kifaragva, aranyozva. Felette hat oszlopon álló korona szintén fából és aranyozva. Az oltár tartozéka még 12 darab aranyozott fa gyertyatartó és két "imádkozó angyal". A későbbi leltárok arról tájékoztatnak, hogy a főoltárt, a Szeplőtelen Szűzet (Immaculata) ábrázoló oltárkép díszítette. Úgy az oltár minden tartozékát, mint az oltárképet többször átfestették az idők folyamán.

1958-ban, mivel nagyon kopott volt, s "alig látszott valami rajta" a szentkeresztbányai Szakáll Mihály amatőr festővel festették újra a hívek (a festő a lekopott régi vászonra festett egy új Mária-képet). Szignója és az átfestés dátuma még ma is látszik az oltárkép bal alsó sarkán, annak ellenére, hogy 1976-ban, a templom fennállásának 200 éves ünnepe alkalmából megint teljesen átfestették az oltárképet. Ez utóbbi képen a karjait kitaró Szeplőtelen Szűz Máriát láthatjuk, feje fölött tizenkét csillaggal, aki fehér ruhában és kék köpenyben a felhőkből előtűnő földgömbön áll és eltápozza a kigyó fejét, vagyis a sátánt.

Mihály János

Tódor Attila

KIVONAT,

a 2015. augusztus 25-én tartott helyi tanácsgyűlésének jegyzőkönyvéből

A gyűlést vezető elnök ismerteti a napirendi pontokat:

- 1) Előterjesztés, határozatjavaslat a 2015. évi költségvetés kiigazításának jóváhagyására vonatkozóan,
- 2) A polgármesteri hivatal módosított létszám keretének (organigrama) jóváhagyása,
- 3) Kérések és más problémák megvitatása.

A napirendi pontok elfogadása után a könyvelő ismertette a költségvetés kiigazításáról szóló előterjesztést, amelyből kitűnik annak szükségessége.

Az áruforgalmi adóból, valamint az állami költségvetésbe befizetett jövedelmi adóból községünknek visszaosztottak a költségvetés kiigazítására összesen 768.000 lejt, amely összegből célirányosan megszabva 223.000 lej a csatornázási munkálatokra, 63.000 lej a tanügyi alkalmazottak fizetésének kiegészítésére, a költségvetés kiegyensúlyozására pedig 482.110 lejt.

A fentiek szerint a célirányosan megadott összeget csak arra a célra lehet felhasználni. A költségvetés kiegyensúlyozására adott összeget az alábbiakra javasolták: fizetésekre 72.000 lej, állami intézetbe elhelyezett személyek eltartási költségeihez való hozzájárulásra 1.710 lej, alap eszközök (épületek, területek) újraértékelésére 62.000 lej, turisztikai információs központ létrehozására 220.000 lej, utcák és utak javítására 69.600 lej, tartalék alapba pedig 56.800 lej.

Ezzel a napirenddel kapcsolatosan az alábbi javaslatok és kérdések hangzottak el:

Az utcákban (Vásárkert felé vezető utca, Motros utca) meglevő átereszek kijavítása, karbantartása valamint új átereszek építése lenne szükséges. Vannak utcák, ahol a víz az utca közepén folyik, a vízlevezetést kellene megoldani. A Lövéte-Kalibáskő útszakaszon a hidaknál és átereszeknél a fű lekaszását meg kellene oldani.

Válasz a fenti kérésekre és javaslatokra: fel térképezték, hogy hova szükséges átereszek építése és a meglevők kijavítása, hamarosan árajánlatot is adnak a munkálatokra és akkor a munkálatoknak neki lehet fogni. A vízlevezetést is meg lehet oldani és aztán az utca feltöltése is megtörténhet. A hidaknál és átereszeknél a fű lekaszálása a héten megtörténik, saját erőből.

A fentiek megvitatása után a jelenlevő testületi tagok jóváhagyták a javasolt költségvetés kiigazítást.

A második napirend keretén belül a polgármester ismertette a keretlétszám módosításának szükségességét. A turisztikai központ létrehozására szóló pályázat egyik feltétele, hogy az iroda működtetéséhez szükséges két állás létrehozása és ezért van szükség a keretlétszám módosítására.

A javaslatot a jelenlevő testületi tagok jóváhagyták.

A különfélék keretén belül a polgármester ismertette az alábbiakat:

A polgármester ismerteti, hogy ígéret van a mocsármezei út javítására, 500.000 lejt kapunk erre a célra és a ki-

vitelező cég szeptemberben folytatja a munkálatokat.

A turisztikai központ létrehozásáról szóló pályázatnál a költségvetés kiigazítással sikerült lefedni az előre kifizetendő összeget, amely összeg az előleg-kérés jóváhagyása után bejön a költségvetésbe és azt fel tudjuk használni más célra.

A csatornázási munkálatoknál az automatizálásra és a villany bekötésre szerződést kötöttünk.

A hálózatra való csatlakozással, bekötésekkel, valamint az aknák megemelésével kapcsolatosan fevették a kapcsolatot a megyei tanáccsal.

A központban levő régi betonhid jogi helyzetének tisztázása a megyei tanáccsal megkezdődött, nagy valószínűség szerint be kell kerülnön a község leltárába és akkor a helyi önkormányzat dönt a sorsáról.

Lövéte, 2015. augusztus 25.

Gyűlést vezető elnök,
Silye Ferenc

Jegyző,
Miklos Ida

KÖZBIRTOKOSSÁGI HIRDETÉS

Az érdekeltek tudomására hozzuk, hogy szeptember 1-én kezdődik a tűzifa-osztalék kiadása, míg a fenyőfa-osztalék kiadása szeptember 4-én kezdődik.

Az elmúlt évekhez hasonlóan, az idén is keddenként lehet a tűzifát, illetve péntekenként a fenyőfát kivenni. Ezeket a napokat megelőzően, munkanapokon délelőtt 8-12 óráig, illetve hétfőn és csütörtökön délután 18-20 óra közt a közbirtokosság irodájában lehet kivenni az igazolást.

Az igazolás kivételéhez szükséges a tagsági könyv és a személyazonossági igazolvány. Fontos tudni azt, hogy amennyiben az igazolást nem személyesen veszi ki a közbirtokossági tag, abban az esetben szükséges a tagsági könyve és a személyazonossági igazolványa annak a személynek, aki nek a faosztalékát veszik ki.

A kitermelést az idén is a rakodóhelyen kell kifizetni, amelynek ára:

Fenyőfa: 43 lej/m³

Bükkfa: 56 lej/m³

Bükkfa esetében, a jogra járó famennyiség mellé, még egy annyit lehet vásárolni, melynek az ára 45 lej/m³. Rakodóhely - FESTŐBORVÍZ

Fenyőfa esetében, az elmúlt évekhez hasonlóan, kisebb kiegészítések lehetségesek. A fenyőfa ára 175 lej/m³. Rakodóhely- KICSISZÁRAZÁG

Építkezésre jóváhagyott kedvezményes fenyőfáért, a tavalyihoz hasonlóan, 70 lej/m³+kitermelési árat fizetnek az igénylők.

Vezetőség,
Lövéte, 2015. 08. 26.

Nemzetközi munkatábor Lövétén

A térségben működő Homoród-Rika-Küküllő Leader Egyesület szervezésében augusztus utolsó hetében, 21-30-ig egy nemzetközi együttműködés kapcsán egy munkatábor zajlott önkéntes fiatalok számára. A tábor székhelye a kirulysarki iskola volt, lakója pedig tíz fiatal: hat francia és négy környékbeli. A nemzetközi együttműködés, egymás kultúrájának a megismerésén túl az épített örökség védelmét tűzte ki céljául, éppen ezért a táborlakók úgy tavaly, mint idén egy-két hagyományos kút felújításánál segítettek. Mert, hogy szavamot ne felejtsem, nem ez volt az első ilyen tábor, a tavaly is volt egy Franciaországban, ahová tőlünk utazott el hét résztvevő, és egy közösségi kút felújításánál segítettek.

Az idei tábor három napján a homoródalmási és a lövétei sós kutak körül zajlottak a munkálatok: míg az almásinál a tetőszerkezetet cserélték ki, addig a lövéteinél a talajvizet vezették el a kút körül. Aki ezen napokon a sós kút felé járt, az láthatta, hogy a fiatalok derekasan kivették részüket a munkából, és György Levente munkavezető irányítása alatt el is készültek a munkával. Az anyagokat és a gépi segítséget a Polgármesteri Hivatal és Lövete Közbirtokossága biztosította, így a szombati diszkrét átadó ünnepségen mindenki megelégedetten szemrevételezte az eredményt, valamint a fiatalok által saját kezűleg készített emléktáblát, melyet az épület oldalára csavaroztak. Habár a laikus járóelőnek úgy tűnhetett, hogy egy fehér pólós csapat kiállt reggelizni a sós kút mellé, de tulajdonképpen a kis átadó újabb alkalom volt, hogy az önkéntesek egy kis ízelítőt adjanak egymásnak és a házigazdáknak népük kulináris világából: volt székely szilvás gombóc, francia cukkinis sütemény, palacsinta pedig ordával is, csokikrémmel is töltve. Ugyanitt megtudhattuk Lázár Zoltán polgármester úrtól, hogy ennek a munka elvégzésének a gondolata már rég éregetett, több évvel ezelőtt indítványozta Balázs István leköszönt polgármesterünk, így kapóra jött az önkéntesek segítsége.

De a tábor nem csak munkáról szólt, kirándultak, főztek maguknak, sétáltak, eszteniát látogattak, buliztak, játszottak, meglátogatták az almási barlangot, a Töröcsvári várat, a Peles kastélyt, a szalmakalap-múzeumot, Székelyderzset, Bögözt, Máréfalvát, Székelyudvarhelyet és Csíkszeredát, és annyi kedves élményben volt részük, hogy ha-za sem akartak menni.

Csakhogy ennek is vége lett, de a munka eredményét remélhetőleg még sokáig élvezzük, és hátha nekünk is kedvünk szottyán egy kis önkéntes munkára a saját és közösségünk javára!

András Mónika

Fotó: András Tamás

*Nagy örömmel, énekléssel zengedeznek az egek.
Vidámságot, nyájasságot mutatnak a földiek,
mert ma Szűz Mária, mint a legszebb rózsa,
bimbójából kinyíla.
Szüzesség virága, ékes lilioma,
Kisasszonyunk, Mária!*

*Napsugarát, holdvilágát új öröme gerjeszti.
Az angyalok, égi karok énekekkel dicsérik.
Az által hirdetnek a bűnbe esteknek,
örömet mindeneknek,
hogy a Jézus anyja, születék Mária:
bűnösök szószólója!*

"Búcsút int az ősz a nyárnak"

Még fülünkben csengenek a tanévzáró hálaadó szentmisén István pap bácsi kedves szavai, amikor a nevelők és a diákok számára jó pihenést, tartalmas időtöltést kívánt a hosszú vakációra, és lám, már itt is van az ősz, kopogtat az ajtónkon az új tanév.

Ezekben a napokban, amikor diákokkal találkozok az úton, és érdeklődök, hogyan telik a vakáció, legtöbben azonnal rávágják, hát sajnos mindjárt el is telt a vakáció. Ekkor viccesen bizonygatom nekik, hogy úgy-e, megmondtam júniusban, hogy ne kezdjétek el a vakációt, mert hamar eltelik, elfogy mint a füstölt kolbász, ha megkezdted.

Természetesen az élet velejárója, hogy a jó, a gondtalan napok hamarabb eltelnek, így megnyugtatom a diákokat is, hogy ha június közepén az idő megállna, tényleg hosszabb lenne a vakáció, viszont az iskolai évek nem szaporodnának, és ekkor azt mondják belenyugodva, hogy jobb így, ahogyan a jó Isten elrendelte az idő kerekének a forgását.

Visszaemlékezve gyermekkoromra, amikor minden falurészen együtt játszadozott a sok gyermek, ha netán előhozódott az iskolakezdés dolga, általában az volt a rövid válasz: "egyszer a búcsú, búcsúfia s osztán az iskola". És éz így is volt, hiszen a két nagy ünnepet csak egy hét választotta el, és mindkét ünnepre készült a falu apraja és nagyja.

Szülőfalunk templomának búcsúünnepét, Kisboldogasszony napját, Lövéte népe mindig nagy tisztelettel várja, hiszen ezen a napon együtt köszönthetjük születésnapján Égi Édesanyánkat.

Ezelőtt, amikor az egész vakáció mezei munkákkal telt el és a családban mindenkinek megvolt a korához való tennivalója, a búcsús ünnepet a gyermek-sereg azért is várta, mert a szülők (azért, hogy ösztönözzék a gyerekeket) megígérték, hogy ha egész nyáron jól segítenek a mezőn és szófogadóak lesznek, Kisasszony napján szép búcsúfiát fognak kapni.

És ha egyszer az édesapa, édesanya megígérte, be

is tartotta a szavát, még ha egy kicsi csalafintaságot is beleloptak az ajándékozásba, hiszen a mézeskalács-szívek, a pogácsalovak, a csavaros cukorka mellé még belefért egy pár teniszcipő, egy szandál és hajbavaló szalag a lányoknak, egy blúzocska, néhány füzet, tehát a búcsúfia néven olyan dolgokat is megkaptunk, ami egy hét múlva az iskolakezdéskor mind kellett, de a lényeg az volt, hogy a szülők, amit megígértek nyár elején, azt be is tartották, s így a gyerekek nyári bére is el volt dirigálva, vagyis a kecske is jóllakott, s a káposzta is megmaradt.

Na, de ezzel a szülők hivatalos búcsúfia járt le, azután jött csak a ráadás, hiszen a nagyszülők, keresztszülők, s még a közelebbi rokonok es bé kellett álljunk a sorba, hiszen nyáron nekik es segítettek egyet s mást, hiába, hogy akkor volt egy kis pénzbeli vagy édességbeli juttatás, de az nem számított bele a búcsúfiába, ami jár, az jár, az ígéret szép szó, s ha megtartják, úgy jó (ezt tudja a gyerek is).

Volt zene-bona az ünnepi szentmise után, szóltak a sípok, az agyagból készült madárfüttyök, kerregtek a madárijesztő kerepelők s amennyi futballbíró volt, az mind Lövétén volt, mert minden legényke szájában műanyag vagy pléh füttyölő volt, s fújták fáradhatatlanul.

Ma is ugyanez történik, csak egy kicsit változott a világ, de a templom és az iskola ma is szorosán összekapcsolódik, nagy szükség van ma is lelki és szellemi táplálékra, tudták az őseink is, ezért kezdték a napot a templomban és onnan vonultak az iskola padjaiba a gyermekek.

Kérjük Kisboldogasszonyunkat, hogy védje, segítse ezután is maroknyi székely népét, ahogyan anynyi éven át tette, szeretettől sugárzó tekintetét vesse ránk és adjon erőt az új tanévben gyerekeknek, nevelőknek, szülőknek, és ha néha elcsüggednénk az élet göröngyös útján, nyújtsa felénk áldó kezét és segítsen át a nehézségek zátonyán!

Lázár Béla

*Nyújtsd ki mennyből, kegyes Anyánk kezedet,
ne utáld meg szükségében népedet!
Mária, Mária, Mária, Szűzanya.
Üdvözlégy áldott légy, angyalok Királynéja!*

*Oltalomhely Isten után csak te vagy,
szólj mellettünk, mert szavad ereje nagy.
Mária, Mária, Mária, Szűzanya.
Üdvözlégy áldott légy, angyalok Királynéja!*

*Vétkeimnek rútságáért meg ne vess,
szent Fiadnak kegyelmébe bevezess!
Mária, Mária, Mária, Szűzanya.
Üdvözlégy áldott légy, angyalok Királynéja!*

Egy új év hajnalán

Mielőtt bárki azzal vádolhatna, hogy agyamra ment a nyári kánikula, tudatom, tisztában vagyok a ténnyel, hogy nem szilvesztert ültünk, vagy arra várunk.

Szeptember van és a hozzám hasonlóknak ez a fajta újév határozza meg az életünk aktív éveit.

Nagy lelkesedéssel, megannyi izgalommal, no meg néha bosszúsággal, de mindenképpen nyitottan, szeretettel készülünk a kicsik-nagyok fogadására. Nincs az az év, amikor a szívünk mélyén már ne óhajtanánk a júniust, de nincs az a nyár, amelynek a végén már ne hiányozna az iskola kongó, majd gyerekzsivajos hangja.

Fő gondolatom mégis kik körül forogna, ha nem azok körül, akik először lépik át az iskola kapuját. És ez lehet az a kis elsős (ja, nem, előkészítő "nulladikos"), az a kevésbé kicsi kilencedikes, akár a majdnem felnőtt elsőéves egyetemista, akik életükben először olyan ajtót nyitnak meg, amelyről oly kevés fogalmuk van, ahová a megszokott társaság, család, nevelői kör nem kíséri el.

A helytállási kényszer mindig a "kezdő" osztályokat nyomasztja:

elég jó leszek-e
elég jók lesznek-e hozzám
kivel ülök, eszem, járok-kelek, szünetelek?

Banális kérdések nekünk, akik az ikszedik x-et is magunk mögé tudtuk.

Am az a szülő, akinek gyereke "korszakváltó" épp ebben az évben, szentelje idejét, erejét, minden tehetségét arra, hogy győzze meg arról kisebb-nagyobb palántáját arról, hogy egy teljes háttér ország van mögötte, aki akkor is szívére öleli, ha nem minden álma válik valóra.

Természetesen ez ne jelentse azt az ifjabb generációnak, hogy ne kellene megtenni mindent azért, hogy soron kívül is mosolyt csaljunk szeretteink arcára (és ne "csiklandós" viccekkel):

a mindennapi tanulás ne csak jól hangzó szófordulat legyen szeptembertől júniusig akár fogat összeszorítva is tarts ki amellet, hogy ne csak testben, hanem agyban is gyarapodj körülötted élőkhez, állókhoz, ülőkhez legyen olyan a viszonyulásod, amelyet te is elvársz tőlük

Ha ezt megfogadod, jó évet zársz. Ha nem? Hát arra is van egy jó kis közhely: Magadra vess!

Ez rossz végszó lenne, ezért mással zárok:

Bort, búzát, békességet,
szép, okos fejecskéket
ez új esztendőben!

Mag Ottilia, tanító

Fotó: András Szilvia

Iskolakezdés

Szeptember van, kis koma
Kezdődik az iskola
Játszótársad betű, szám
Csak figyelj, - egyszerű ám!

Megtanulhatsz olvasni
És a tollat forgatni
Leírhatod nevedet
Hogy e kislányt szereted!

Összeadsz és kivonsz majd
Kíváncsiság lesz, mi hajt
Tudásszomjad egyre nő
Tudásod lesz az erő!

Vár hát a könyv meg a pad
Ahol könnyed elapad
Mosolyog a kisdíák
Kezdhethük az iskolát!

György Emőke

DIÁKOLDAL

A júliusi lapszámban közzétett tábori énekeknél az I. csoport által írt dalnak - szerkesztési hiba miatt -, csak egy része került közlésre. Most ezt a hiányosságot szeretnénk pótolni. Az érintettektől elnézést kérünk. *Szerkesztőség*

I. Csoport: Zsabez

András Zsolt VI. osztály
Balázs Anita V. osztály
Bálint Barbara IV. osztály
Egyed Emőke III. osztály
Miklós Zoltán II. osztály

*(Felsütött a hold sugára kezdetű dal dal-
lamára)*

Felsütött a napsugara,
Úti célunk Kirulysarka.
Ihaja, de csuhaja.

Táborozni megérkeztünk,
Művészkedni felkészültünk.
Ihaja, de csuhaja.

Vasárnap volt az az óra,
Mikor mi indultunk vala.
Ihaja, de csuhaja.

Úti célunk ott várt reánk,
Itt vagyunk hát Kirulysarkán.
Ihaja, de csuhaja.

Hétfő reggel felébredtünk,
Felöltöztünk, reggeliztünk.
Ihaja, de csuhaja.

Mestereink leparkoltak,
Tudásukra tanítottak.
Ihaja, de csuhaja.

Bútorfestés, fafaragás,
Gyöngyfűzés, bogozás, varrás.
Ihaja, de csuhaja.

Kipróbálunk mindenfélét,
Népművészek legszebb szépét.
Ihaja, de csuhaja.

Eljött este a Ki mit tud?
Kirulysarki TV műsor.
Ihaja, de csuhaja.

Mikor lejárt, elaludtunk,
A holnapról álmodoztunk.
Ihaja, de csuhaja.

Kedd kilenckor felkeltettek,
Karikás szemek lettek.
Ihaja, de csuhaja.

Szép szemek karikásak,
Nem lehetünk nagy tornászok.
Ihaja, de csuhaja.

Munkálkodtunk s barkácsoltunk,
Ebédre már elfáradtunk.
Ihaja, de csuhaja.

Tábortűznél énekeltünk,
Éppen ezért dalt szerkesztünk.
Ihaja, de csuhaja.

Szerdán aztán hazamegyünk,
És utána ünnepelünk.
Ihaja, de csuhaja.

Kirulysarka, majd búcsúznak,
De szívünkbe jól bezárunk.
Ihaja, de csuhaja.

Fúvós tábor

Már negyedszerre került megrendezésre a fúvós tábor Csíkszentmártonban, amelyen hat lövétei fiú is részt vett: Bulzán István (VII. B), György Ferenc (VI. B), Lázár Attila (VI. B), Lázár Hunor-Imre (VIII. B), Lázár Magor (II. osztály) és Mihály Tamás (VII. A).

A tábor július 9 - 18. között zajlott, amikor megérkeztünk, a tábornyitón a polgármester mondott pár szót, azután elmentünk lepakolni a holmikát a bentlakásba.

Úgy telt a napunk, hogy 8-kor kezdődött a reggeli, azután pedig 9-től hangszer oktatás folyt, ahol megtanították a hangszer csínját-bínját. Majd visszamentünk ebédelni 1 órakor, ezt követte 3 órától az elméleti óra, ahol Köllő Feri bácsi elmagyarázta a zene fortélyait, ezután 8-tól vacsora, aztán lefekvés.

Az utolsó napon előadás volt, amelyen mindenki szerepelt, eljöttek a szüleink is, hogy megnézzenek minket. Nagyon jól telt és köszönöm, hogy ott lehettem.

Lázár Hunor-Imre, VIII. B osztály

Fotó: Lázár Edit

Régi arcok sárgult fényképeken

Lövétei leányok Sepsiszentgyörgyön az 50-es évek elején. Ülők: András Ilona (Kádár), Török Katalin. Álló sor: Mihály Anna (Szöcs), Égei Erzsébet (Hámmoros), András Ilona (Pista). A képet Török M. küldte be.

Régi idők anekdotái

A brassói sokadalomban inni szeretne az oláhfalvi ember. Beállít egyik kocsmába, s kér egy liter bort, de elmondja előre, hogy nincs egy vasa sem. Ígéri, hogy amikor legközelebb jön deszkával a városba, a bor árát becsülettel megfizeti.

Erre a csapos:

- Hogy gondolja, bátyám, mi ismeretlen embernek nem adunk hitelbe italt!
- Szóval nem adnak hitelbe?
- Nem ám!
- Ej a sűj egye meg! - vakarta a füle tövét az oláhfalvi ember. - Itt nincs hitelem, mert nem ismernek, otthon meg azért nincs, mert jól ismernek...

Anyakönyvi hírek - 2015. július

Születések száma: 2

GÁBOS ZOLTÁN, született 2015. június 6-án, GÁBOS ZOLTÁN és GÁBOS MÓNIKA, Lövete, 17. szám alatt lakó szülők gyermeke,

MIHÁLY DOROTTYA, született 2015. július 21-én, MIHÁLY ZOLTÁN és MIHÁLY ÁGNES, Lövete, 678. szám alatt lakó szülők gyermeke

Házasság kötések száma: 3

BALÁZS IGNÁC és PÉTER RENÁTA

MIHÁLY LÓRÁND és RAIN MÁRIA-MAGDOLNA

ANDRÁS TIBOR és PÁL ANGELLA

Őszinte részvétünket fejezzük ki a júliusban elhunyt személyek hozzátartozóinak:

ANDRÁS LÁSZLÓ, Lövete, 357. szám, született 1939-ben,

MIHÁLY VILMOSNÉ, született GERGELY JULIANNA, Lövete, 122. szám, született 1949-ben

Vásárolnék 1,5 - 2,00 ha területet az erdei részen.

Telefon: 0723-256938

Eladó erdei terület, 90 ár, Ózeresztőben (Kurtapatak), útról könnyen megközelíthető, patak szegélyezi.

Telefon: 0745-999805

Eladó fehér, zománcozott melegítőkályha.

Telefon: 0266-220737

Felhívás

Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy október 31-ig a szemétdíj kamatmentesen befizethető, november 1-től kamatozni fog. Megkérjük azon személyeket, akik még nem fizették be, tegyék ezt meg!

Polgármesteri Hivatal

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József,
titkár: András Kinga, korrektúra: Mag Ottilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Egyed Emilia, Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő,
Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Attila, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia,
Select Metleplast Kft, Nyko Kft

A szerkesztőség elérhetősége: Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,

e-mail: loveteikialto@freemail.hu